

erkjender dette, skal jeg tillade mig at fremhæve den Hovedbetragtning, som har gjort, at jeg har troet, at mit Endringsforslag maatte og burde fremkomme. Jeg maa nemlig bede bemærket, at det, naar der er Tale om at gennemføre nye og gennemgribende Principer af den Natur, som det heromhandlede, dog er en ikke ubillig Fordring, at der maa gives Spørgsmaalet derom en udtømmende eller dog en idetmindste nogenlunde tilfredsstillende Behandling. Dette mener jeg, er en Fordring, som med den allerstørste Søjle kan fremsættes. Jeg antager derfor, at man, selv om man maatte troe, at der i Birkeligheder opnaaedes noget meget stort, at der i Birkeligheden opnaaedes noget, der fortjente i høj Grad at anbefales, gennem den foreslaaede Indførelse af en Selvpensionering i alle våre Lønningslove, saa dog vilde finde, at der vel kunde være god Søjle til nu i dette Vieblif at standse med Forsøgets Gjennemførelse, og at lade det først komme til at virke paa enkelte Omraader, saa at den endelige og afgjørende Bestemmelse om den totale Gjennemførelse af Principet overalt kommer til at hvile idetmindste i nogle Maaned, indtil vi atter komme sammen. Der vil derved opnaaes ikke saa lidt, og navnlig vilde vi blandt Andet saa først faae at see de Regulativer, som vilde komme til at foreligge fra Finansministerens Haand med Hensyn til Gjennemførelsen af Principet i de Lovforslag, der alt nu ere vedtagne. Det vil jo ikke være uden Betydning, at man derigjennem faaer en noget klar Forestilling om, hvorledes den paatænkte Forsørgelse bliver, hvorledes den mulige Efterlevelses- eller Overlevelsesrente for de Efterlevende bliver, og hvorledes overhovedet de forskjellige Regler maatte blive fastsatte, som maae komme til Anvendelse i de paagjældende Forhold. Det vil maaskee endogsaa lykkes, naar man faaer disse nærmere Bestemmelser, at see, at overtyde Folk om, ja jeg drifter mig næsten til at nære det Haab, at man da vil kunne overtyde den høitærede Finansminister, om, at man paa en langt simplere Maade og uden alle Omstøb vil kunne opnaae det Samme, idet Staten indskrænker sig til at give de vedkommende Bestillingsmænd det, som den maa an-

see for rigtigt og passende, for at de kunne leve, men saa derhos ved Siden deraf tilfikkere dem de Forsørgelser, som der kan være Tale om ved de paatænkte Regulativer, at skaffe dem Udsigt til at kunne faae, hvorved der vil kunne opnaaes en stor Besparelse. Lad mig, idet jeg slutter, endnu kun gjøre opmærksom paa, hvorfor dette vil være en Besparelse, og lad mig dertil bruge et Exempel. Det vilde, dog erkjendes for at være en høit besynderlig Fremfærd, om Noget vilde give sig til selv at laane Penge til 4 pCt. for saa at gjøre sig et ganske uhyre Arbejde med Tusinder paa Tusinder af Operationer med disse Penge, der stadig og allesammen dog kun gik ud paa at opnaae 4 pCt. af dem. Mænd, der gjorde dette, vilde man ikke sige om, at de havde havt en sindrig Tanke; man vilde ganske sikkert være langtfra at tillægge dem Sindrighed. Men, mine Herrer, hvad vilde man sige, naar en Mand endog laante Penge til 5 pCt. og saa gjorde sig hele den samme Anstrængelse blot for at faae 4 pCt. Dermed mener jeg ikke, at hans Noes for Sindrighed vilde stige, men at den tvertimod vilde blive meget mindre. Men noget Eignende tror jeg let vil kunne siges, at finde Sted her, naar vi see paa Spørgsmaalet i dets Almindelighed, skjøndt der ved nærværende Lovforslag tildeels er Spørgsmaal om noget ganske Andet. Spørgsmaalet er, om Staten ligefrem skal gaae hen og — ja, jeg kan gjerne bruge det Udtryk — kaste en heel Deel Penge bort, uden at den har den allerfjerneste Grund dertil. Jeg vil tage et ganske specielt Exempel og slutte med det for at gjøre min Tanke tydeligere. En Assistent staaer paa en Løn af 500 Rd. aarlig. Lad os nu, idet vi følge den ærede Minister, erkjende, at han meget godt og passende efter sin Stilling kan nøies med 475 Rd. Saa vilde jo 475 Rd. være hans fremtidige aarlige Løn. Men saa siger Ministeren: „Ja, jeg giver Dig dog alligevel 25 Rd. mere hvert Aar“ — jeg beder den ærede Minister om ikke just at holde sig til Ordene; jeg søger blot at gjøre Exemplet saa let fatteligt som muligt, uden at jeg veed, om han just vil bruge disse Udtryk til den paagjældende Assistent —; „betal dem ind i